

rer, at de have taget Godtgjorelse; de have benyttet Anordningen i den Mand, som den tilsigter, men der er ogsaa dem, som have benyttet Anordningen i en Mand, som den ikke tilsigter, idet de have ført sig dens Bestemmelser til Nytte i en Grad, som Regjeringen ikke med Villighed kunde formode, og som ikke nogeninde har været tilsigtet ved at bestemme Consumtionsgodtgjorelse. De, som have udført Størstedelen af deres Malkeqvæg, have benyttet den gjældende Consumtionsanordning paa en saadan Maade, som ikke er tilsigtet, og medens Regjeringen vel forudsaae, at Saadant vilde kunne skee, thi det laae meget nær, har den dog ikke villet træffe nogen Forandring i de gjældende Bestemmelser, som kunde virke derimod.

C. S. Hansen: Jeg maa ansee al den Udtalelse, som her og tidligere har fundet Sted om, at Kjøbstadborgerne have eluderet eller omgaaet Anordningen, for at være ubesøiet (Meget rigtigt!). Vi, som havde de Kreaturer, som her ere saa meget omtalte, saa hver Dag, at Krammerne, som havde Menvarer, som vare bestemte til at sælges paa Stedet, ilede til Told-Contoiret, og tog den Godtgjorelse, som denne Lov hjemlede dem; ikke alene fra Smaakjøbstæder sælges en betydelig Deel af de Kreaturer, som der ere opfedede, til Landsbylaggerne, men fornemmelig ogsaa Malkekøer, som den ærede Finantsminister har lagt saa megen Vægt paa. Jeg tør sige, at det er en høist ubetydelig Deel af Malkekøerne, som Staten har faaet Indtægter af, idet de, naar de ere udmalkede, blive bortbyttede paa Landet og solgte der; thi man kjøber kun sjældent disse udmagrede Køer til at sætte ind paa Bryggeriernes og Brænderiernes Stalde. Som sagt, jeg har fra Begyndelsen af fundet en saadan Udtalelse ubesøiet, og naar jeg ikke havde læst i Rigsdagstidenden det Foredrag af Finantsministeren, hvormed han indlevede Krigsskatloven, og derved maa antage, at jeg maatte have hørt feil — thi min Hørelse er ikke god — saa vilde jeg allerede tidligere have taget til Gjemme mod hvad der forekom mig dengang blev paasagt Kjøbstadernes Beboere med langt stærkere Udtryk. Jeg frygter ikke her or at udtale, at jeg har henvendt mig til

Toldinspectoratet i Odense, og erklæret det for utvivlsomt, at Borgerne i Kjøbstæderne vare berettigede til at faae Godtgjorelse for deres Kreaturer, som vare paabrandte Consumtionsmærke. Jeg har spurgt, om Inspectoratet af egen Conduite vilde spare Borgerne for den Gene, at træffe Kreaturerne ud af Bytjene, og, efter at have vendt dem udenfor Byen, træffe dem ind igjen, eller om Inspectoratet derom vilde henvende sig til Finantsministeriet om Instrux. — Jeg veed iøvrigt ikke, om mine Folk have erholdt Godtgjorelse, thi jeg reiste herind forinden, og jeg veed ikke, om Finantsministeriet har givet Bemyndigelse til den af mig begjærede Forholdsregel, eller ikke. Den Mand, som har en stor Besætning af Kreaturer, og som tidligere folgte den største Deel ud af Byen, tabte jo ligefrem efter 7de October herpaa 9 Mk. pr. Hoved ved ikke at erholde Godtgjorelsen, saa jeg kan paa ingen Maade faae det i mit Hoved, at Bebreidelserne ere begrundede, og jeg kan endnu mindre faae det i mit Hoved, hvorledes Finantsministeren kan forlange højere beskattet de uskyldige Kjøbstadbeboere, fordi der maastee er nogle enkelte, der have høvet en Godtgjorelse, som ikke var af Finantsministeren tilsigtet at de skulle have. Feilen ligger i Anordningen selv, men Borgerne have kun brugt den, som de vare berettigede til.

Finantsministeren: Naar den sidste ærede Taler havde gjort sig bekendt med en anden Anordning, som endnu ikke foreligger til Discussion, og det Foredrag hvormed den blev forelagt, vilde han have bemærket, at Grunden til det Forslag, som er gjort om en yderligere Krigsskat for Kjøbstæderne, ingenlunde ligger deri, at flere Kjøbstadborgere have ført sig Consumtionsgodtgjorelses-Bestemmelserne til Nytte i en Grad, som ikke har været tilsigtet, men deri, at ingen anden Erstatning er fordret af Kjøbstæderne for Consumptionens Dphavelse i den sidste Halvdeel af indværende Finantsaar end en Forhøielse af den Brænderiproductionsafgift, som allerede iforveien fandt Sted, og som ifølge Krigsskatloven for indværende Aar beløber sig til 32,000 Rbd. for et heelt Aar, altsaa 16,000 Rbd. for et halvt Aar. Dette bemærker jeg kun foreløbig; thi den anden Sag foreligger endnu ikke til Be-